

ÎNCHEIERE

19 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Alexandru Dumbrăveanu, reprezentat de avocatul Vasile Geru,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Alexandru Dumbrăveanu împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne și Brigăzii cu destinație specială „Fulger” privind anularea ordinelor, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absență forțată de la serviciu, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 22 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de către Alexandru Dumbrăveanu, s-a menținut hotărârea din data de 20 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La 02 martie 2018 Alexandru Dumbrăveanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne (în continuare IGP al MAI) și Brigăzii cu destinație specială „Fulger”, prin care a solicitat anularea ordinului IGP al MAI nr. 238 ef. din 08 iunie 2017 cu privire la procedurile de personal în privința angajaților IGP al MAI și subdiviziunilor subordonate acestuia, a ordinului nr. 592 ef. din 29 decembrie 2017 cu privire la unele proceduri de personal în privința unor angajați ai IGP al MAI, restabilirea în funcția de comisar-șef, locțiitor al Comandantului, șef secție acoperire și intervenție al Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger”, încasarea salariului pentru absență forțată de la serviciu, începând cu 02 februarie 2018 până la momentul restabilirii, compensarea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei precum și a cheltuielilor de asistență juridică.

În motivarea acțiunii Alexandru Dumbrăveanu a indicat că deține funcția de comisar-șef, locțiitor al comandantului, șef Secție acoperire și intervenție al Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger”. Prin ordinul nr. 505 ef. din 17 noiembrie 2017 i s-a acordat concediu de odihnă anual plătit, începând cu data de 07 decembrie 2017 până la 23 ianuarie 2018.

La 02 februarie 2018, revenind la serviciu după expirarea concediului de odihnă anual, i s-a adus la cunoștință ordinul nr. 592 ef. din 29 decembrie 2017 „cu

privire la unele proceduri de personal în privința unor angajați ai IGP al MAI”. Din conținutul pct. 3 din ordinul menționat a concluzionat că s-au întrerupt raporturilor de muncă cu acesta, fiind demis din funcția de comisar-șef, locțiitor al comandantului, șef Secție acoperire și intervenție al Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger”.

Reclamantul a mai menționat că în preambulul actului menționat este indicat faptul că la data de 25 mai 2017 a intrat în vigoare Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, iar drept temei de demitere au fost invocate prevederile art. 70 alin. (1) din Lege.

În opinia lui Alexandru Dumbrăveanu prevederile art. 19, alin. (1), lit. b) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nu se aplică în cazul lui, așa cum nu a atins vârsta de pensionare și nu beneficiază de pensie.

Reclamantul a mai menționat că ordinul privind eliberarea sa din funcție a fost emis în perioada aflării sale în concediu ordinar de odihnă, fapt ce constituie o ilegalitate comisă de către IGP al MAI la emiterea ordinului respectiv.

Mai mult, prin ordinul contestat se face referire și la ordinul nr. 238 ef. din 08 iunie 2017, prin care au fost prelungite raporturile de serviciu cu reclamantul până la data de 29 decembrie 2017.

Reclamantul nu este de acord nici cu ordinul 238 ef. din 08 iunie 2017, pe care îl consideră ilegal din motiv că a fost încălcată procedura prelungirii raporturilor de muncă pe un termen determinat, angajatorul hotărând în mod unilateral chestiunea respectivă, în lipsa unui acord al funcționarului public în acest sens și în lipsa unui acord adițional, care este parte la contractul de muncă încheiat între părți pe un termen determinat. Astfel, în contextul restabilirii în funcția deținută anterior, Alexandru Dumbrăveanu solicită restabilirea acestuia pe o perioadă nedeterminată.

În aceste circumstanțe Alexandru Dumbrăveanu se consideră întreptătit de a solicita anularea ordinelor nr. 238 ef. din 08 iunie 2017 și nr. 592 ef. din 29 decembrie 2017, restabilirea în funcția anterior deținută de comisar-șef, locțiitor al comandantului, șef Secție acoperire și intervenție al Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger”.

Alexandru Dumbrăveanu a solicitat încasarea salariului pentru absență forțată de la lucru, începând cu data de 02 februarie 2018 până la momentul restabilirii, repararea prejudiciului moral estimat de către acesta la suma de 50 000 lei și compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin hotărârea din 20 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cerința lui Alexandru Dumbrăveanu în partea anulării ordinului nr.238 ef. din 08 iunie 2017, „cu privire la procedurile de personal în privința angajaților IGP al MAI, și subdiviziunilor subordonate acestuia” a fost respinsă ca fiind tardivă, în rest cerințele au fost respinse ca neîntemeiate. (f.d. 116,120-129, vol.I)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 22 octombrie 2019 a respins apelul declarat de către Alexandru Dumbrăveanu, a menținut hotărârea din data de 20 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru. (f.d. 5,6-15, vol.II)

Instanțele de judecată au concluzionat că pretenția lui Alexandru Dumbrăveanu privind anularea ordinului nr.238 ef. din 08 iunie 2017 „cu privire la

procedurile de personal în privința angajaților IGP al MAI, și subdiviziunilor subordonate acestuia” prin prisma art.17, alin. (4) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 este depusă tardiv, ori ordinul a fost adus la cunoștință lui Alexandru Dumbrăveanu la data de 09 iulie 2017, fapt ce rezultă din mențiunea cuprinsă pe versoul actului administrativ contestat (f.d. 9 verso).

Cu referire la pretențiile lui Alexandru Dumbrăveanu privind anularea ordinului nr. 592 ef. din 29 decembrie 2017, restabilirea în funcția anterior deținută de comisar-șef, locțiitor al comandantului, șef Secție acoperire și intervenție al Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger”, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată instanțele de judecată au reținut că acestea sunt neîntemeiate din următoarele considerente.

Prin ordinul IGP al MAI nr. 238 ef. din 08 iunie 2017 s-a prelungit raportul de serviciu cu Alexandru Dumbrăveanu până la 29 decembrie 2017, ordin care nu a fost anulat, prin urmare acesta este legal.

Potrivit art. 38, alin. (1), lit. d) și alin. (3) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate să înceteze inclusiv după expirarea perioadei determinate a raportului de serviciu sau în cazul reîncadrării unui alt funcționar public cu statut special în locul său înainte de expirarea perioadei pentru care a fost aprobată suspendarea sa din funcție. Încetarea raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special în cazurile prevăzute la alin. (1), lit. b)-e), i), m)-s), v) și w) are loc în circumstanțe ce nu depind de voința părților.

În conformitate cu art. 82, lit. f) din Codul muncii, contractul individual de muncă încetează în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de expirare a termenului contractului individual de muncă pe durată determinată - de la data prevăzută în contract, cu excepția cazului când raporturile de muncă continuă de fapt și nici una dintre părți nu a cerut încetarea lor, precum și a cazului prevăzut la art. 83 alin. (3).

La caz, IGP al MAI și-a manifestat dezacordul de a prelungi raporturile de serviciu cu Alexandru Dumbrăveanu și în acest sens a emis ordinul nr. 592 ef. din 29 decembrie 2017.

Argumentul lui Alexandru Dumbrăveanu precum că ordinul privind încetarea raporturilor de serviciu a fost emis în perioada când se afla în concediu de odihnă anual, ceea ce ar constitui temei de ilegalitatea acestuia, a fost respins de instanțele de judecată, ori din materialele dosarului rezultă cert că raportul de muncă cu acesta a încetat la data de 29 decembrie 2017, data expirării raporturilor de serviciu indicată în ordinul nr. 238 ef. din 08 iunie 2017, iar angajatorul a refuzat prelungirea raportului de serviciu.

Subsecvent respingerii pretenției cu privire la anularea ordinului nr. 592 ef. din 29 decembrie 2017 și restabilirii lui Alexandru Dumbrăveanu în funcția deținută anterior, instanțele de judecată au respins și pretențiile cu privire la încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, compensarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 15 noiembrie 2019 a depus recurs Alexandru Dumbrăveanu, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului Alexandru Dumbrăveanu a indicat că instanțele de judecată au apreciat greșit circumstanțele de fapt, precum și au interpretat eronat normele de drept material.

Recurentul a susținut că la emiterea ordinului nr. 238 ef. din 08 iunie 2017 a fost încălcată procedura de prelungire a raporturilor de muncă pe un termen determinat, ori angajatorul a hotărât unilateral, contrar prevederilor art. 70, alin. (1) din Legea nr. 288 din data de 16 decembrie 2016, care stabilește că prelungirea raporturilor de muncă se face de comun acord cu funcționarul public.

Mai mult, în raportul din 23 mai 2017 privind prelungirea raportului de serviciu conform art. 70, alin. (1) din Legea nr. 288 din data de 16 decembrie 2016, care a generat emiterea ordinului nr. 238 ef. din 08 iunie 2017, nu este indicată perioada pentru care se prelungește raportul de muncă, însă prin ordinul contestat angajatorul unipersonal a stabilit această perioadă.

În opinia recurentului urmează de apreciat critic faptul că ziua prelungirii raporturilor de serviciu este 25 mai 2017, când a intrat în vigoare prevederile legii noi și până la 29 decembrie 2017, iar ordinul fiind emis la data de 08 iunie 2017, care nu a fost adus la cunoștința acestuia.

Referitor la contrasemnarea ordinului nr. 238 ef. din 08 iunie 2017 Alexandru Dumbrăveanu a menționat că ordinul vizează un șir de angajați ai IGP al MAI, printre care pe la mijloc se regăsește și familia sa. Aflându-se în funcție de comisar-șef, el a semnat ordinul fără a-și da seama că îl vizează și pe el. Respectiv nu i s-a adus la cunoștință conținutul ordinului.

Astfel, se explică faptul omiterii termenului de contestate a ordinului nr. 238 ef. din 08 iunie 2017, care a fost contestat odată cu ordinul 592 ef. din 29 decembrie 2017 cu privire încetarea raporturilor de serviciu. Recurentul a susținut că cu ambele ordine a luat cunoștință după revenirea din concediul ordinar și consideră că nu a omis termenul de contestare a ordinului nr. 238 ef. din 08 iunie 2017.

Alexandru Dumbrăveanu în susținerea ilegalității ordinului nr. 592 ef. din 29 decembrie 2017 cu privire încetarea raporturilor de serviciu a indicat că acesta contravine procedurii de întocmire, ori urma să conțină cauza încetării contractului individual de muncă. În motivarea ordinului de demitere IGP al MAI face trimitere la prevederile art. 38, alin. (4) din Legea nr. 288 din data de 16 decembrie 2016, normă materială, care a fost preluată de instanțele de judecată, fără o coroborare a acestei norme la cazul dat, ori potrivit art. 19, alin. (12), lit.b) din Legea nr. 288 din data de 16 decembrie 2016 funcționarul public cu statut special poate deține funcții publice cu statut special până la atingerea limitei de vârstă de 60 de ani. Deci recurentul, deținând funcția de comisar-șef nu cade sub incidența acestei norme, neavând vârstă de pensionare și nu beneficiază de pensie, norma enunțată îi permite să activeze până la vârsta de 60 de ani. Acesta a mai indicat că nu beneficiază de pensie, ori odată cu revenirea la serviciu pensia a fost sistată. Astfel, la caz nu poate fi aplicabilă condiția unui raport de serviciu pe o durată determinată de timp.

Recurentul a mai indicat că ordinul de demisie a fost emis în perioada când acesta se afla în concediu de odihnă anual, fapt ce constituie o ilegalitate comisă de către angajator.

Alexandru Dumbrăveanu a indicat că nu există nici o premisă pentru care acesta să fie demisionat în baza prevederilor invocate, raportul de serviciu cu funcționarul public cu statut special urmând a fi negociat și reîncheiat prin acordul comun al părților până la atingerea vârstei de pensionare.

În întâmpinarea recursului depus de către Alexandru Dumbrăveanu, reprezentat de avocatul Vasile Geru, la data de 28 ianuarie 2020 IGP al MAI și la 30 ianuarie 2020 Brigada cu destinație specială „Fulger” au depus referințe, prin care au solicitat declararea recursului inadmisibil, motivând că temeiurile invocate nu cad sub indicența art. 432 din Codul de procedură civilă, or nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural. (f.d. 37-48,52-63, vol.II)

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. În conformitate cu art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258, alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Astfel, din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale. Decizia instanței de apel a fost pronunțată după intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Prin urmare, legalitatea procedurilor, care au urmat după punerea în aplicare a Codului administrativ, se vor verifica prin prisma Codului administrativ și aici instanța de recurs cu referire la termenul de depunere a recursului reține că conform art. 245, alin. (1) din Codul administrativ recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Potrivit art. 245, alin. (2) din Codul administrativ motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia instanței de apel a fost pronunțată la 22 octombrie 2019.

Alexandru Dumbrăveanu, reprezentat de avocatul Vasile Geru, în conformitate cu prevederile art. 245 din Codul administrativ a depus la 15 noiembrie 2019 la instanța de apel, cererea de recurs motivată. (f.d. 21-28, vol.II)

Copia deciziei motivare i-a fost expediată prin intermediul poștei electronice avocatului Vasile Geru în interesele lui Alexandru Dumbrăveanu la 19 noiembrie 2019. Careva argumente suplimentare la cererea de recurs din data de 15 noiembrie 2019 Alexandru Dumbrăveanu în termenul stabilit de 30 de zile de la data notificării deciziei motivate nu a depus, astfel instanța de recurs va înfăptui controlul de admisibilitate a recursului reieșind din argumentele invocate în cererea din data de 15 noiembrie 2019.

Astfel, instanța de recurs consideră că Alexandru Dumbrăveanu, reprezentat de avocatul Vasile Geru s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul în termenul legal.

Fiindcă fondul cauzei a fost examinat prin prisma Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 și prevederilor din Codul de procedură civilă, instanța la soluționarea recursului se va conduce tot de aceste prevederi.

Astfel examinând temeiurile recursului depus de către Alexandru Dumbrăveanu, reprezentat de avocatul Vasile Geru, în raport cu materialele cauzei de contencios administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că Alexandru Dumbrăveanu, reprezentat de avocatul Vasile Geru, a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Alexandru Dumbrăveanu, reprezentat de avocatul Vasile Geru, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Alexandru Dumbrăveanu, reprezentat de avocatul Vasile Geru, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Alexandru Dumbrăveanu, reprezentat de avocatul Vasile Geru, inadmisibil.

În conformitate cu art.193, art. 195, art. 230 și art. 258, alin. (3) din Codul administrativ, art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Alexandru Dumbrăveanu, reprezentat de avocatul Vasile Geru, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh